

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en af staterne, driver erhvervsvirksomhed i den anden stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de udbetalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

4. Renter skal anses for at hidrøre fra en af staterne, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger, en lokal myndighed deri, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en af staterne eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en af staterne, i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renten betales, er stiftet, og sådan rente afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

5. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler renterne, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver stat under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en af staterne og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan, hvis den pågældende er royaltybeløbets retmæssige ejer, kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »royalty« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, her-

under spillefilm og film eller bånd til brug for radio- eller fjernsynsudsendelser, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formular eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en af staterne, driver erhvervsvirksomhed i den anden stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, der ligger til grund for de betalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

4. Royalties skal anses for at hidrøre fra en af staterne, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger, en lokal myndighed deri, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en af staterne eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en af staterne, i forbindelse med hvilket den forpligtelse, der ligger til grund for royaltybetalingen, er indgået, og sådan royalty afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådant royaltybeløb anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

5. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af staterne under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.